

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	2Tdo/46/2019
Identifikačné číslo spisu:	4116010724
Dátum vydania rozhodnutia:	24.09.2019
Meno a priezvisko:	JUDr. Peter Paluda
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2019:4116010724.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Petra Paludu a sudcov JUDr. Františka Moznera a JUDr. Martina Piovarsyho v trestnej veci obvinenej E. L. pre obzvlášť závažný zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), písm. d), ods. 2 písm. c) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. j) Trestného zákona, na neverejnom zasadnutí konanom dňa 24. septembra 2019 v Bratislave, o dovolaní obvinenej E. L. proti rozsudku Krajského súdu v Nitre z 19. februára 2019, sp. zn. 1To/1/2019, takto

rozhodol:

Podľa § 382 písm. c) Trestného poriadku dovolanie obvinenej E. L. sa o d m i e t a.

Odôvodnenie

I.

Konanie predchádzajúce dovolaniu

Rozsudkom Okresného súdu Nitra (ďalej aj „prvostupňový súd“ alebo „okresný súd“) zo 14. septembra 2018, sp. zn. 1T/61/2016, bola obvinená E. L. uznaná za vinnú z obzvlášť závažného zločinu nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), písm. d), ods. 2 písm. c) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. j) Trestného zákona, na tom skutkovom základe, že

od presne nezistenej doby do 22. novembra 2015 si na bližšie nezistených miestach od presne nestotožnenej osoby neoprávnene zadovážila omamnú látku - marihuanu, ktorú potom u seba neoprávnene prechovávala a následne marihuanu neoprávnene predávala za finančnú sumu 10,- eur za jednu dávku v rôznych množstvách a na rôznych miestach v meste U. osobám: G. R., bytom U., C. U., bytom U. a K. U., bytom U., pričom rastliny rodu Cannabis - marihuana sú v zmysle zákona č. 139/1998 Z. z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov zaradené do I. skupiny omamných látok a účinná látka konope - rastlín rodu Cannabis tetrahydrokanabinol - THC je zaradený do I. skupiny psychotropných látok.

Za to jej prvostupňový súd uložil podľa § 172 ods. 2 Trestného zákona, s prihliadnutím na poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. j) Trestného zákona, nezistiac priťažujúcu okolnosť podľa § 37 Trestného zákona, s použitím § 38 ods. 2, ods. 3, § 39 ods. 1, ods. 3 písm. c) Trestného zákona trest odňatia slobody vo výmere 5 (päť) rokov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a), ods. 4 Trestného zákona prvostupňový súd obvinenú na výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom strázenia.

Podľa § 76 ods. 1, § 78 ods. 1 Trestného zákona súd obvinenej uložil ochranný dohľad v trvaní 2 (dvoch) rokov.

Krajský súd v Nitre rozhodujúc o odvolaní obvinenej E. L. proti uvedenému rozsudku prvostupňového súdu rozsudkom z 19. februára 2019, sp. zn. 1To/1/2019, podľa § 321 ods. 1 písm. b), písm. d) Trestného poriadku zrušil napadnutý rozsudok a podľa § 322 ods. 3 Trestného poriadku obvinenú E. L. uznal za vinnú z obzvlášť závažného zločinu nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), písm. d), ods. 2 písm. c) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. j) a § 127 ods. 12 Trestného zákona, na tom skutkovom základe, že

od presne nezistenej doby do 22. novembra 2015 v Nitre, na žiadosť inej osoby, bez povolenia Ministerstva zdravotníctva Slovenskej republiky, prechovávala v meste U. a predávala omamnú látku - marihuanu G. R., C. U. a K. U., pričom marihuana - rastlina rodu Cannabis je v zmysle zákona č. 139/1998 Z. z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov, zaradená do I. skupiny omamných látok, ktorá obsahovala tetrahydrokanabinol - THC zaradený do I. skupiny psychotropných látok.

Za to jej krajský súd uložil podľa § 172 ods. 2 Trestného zákona, postupom podľa § 38 ods. 2, ods. 3 Trestného zákona, zistiť poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. j) Trestného zákona, za použitia § 39 ods. 1, ods. 3 písm. c) Trestného zákona trest odňatia slobody vo výmere 5 (päť) rokov.

Podľa § 48 ods. ods. 4 Trestného zákona krajský súd obvinenú na výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom strázenia.

Podľa § 76 ods. 1, § 78 ods. 1 Trestného zákona súd obvinenej uložil ochranný dohľad v trvaní 2 (dvoch) rokov.

II.

Dovolanie

a vyjadrenie k nemu

Proti citovanému uzneseniu Krajského súdu v Nitre podala obvinená E. L. dovolanie prostredníctvom zvolenej obhajkyne písomným podaním z 29. apríla 2019, osobne podaným na Okresnom súde Nitra 30. apríla 2019, z dôvodov uvedených v § 371 ods. 1 písm. c), písm. g) Trestného poriadku.

V odôvodnení podaného dovolania poukázala na to, že vo vzťahu k rozsudku prvostupňového súdu namietala v odvolacom konaní viaceré procesné pochybenia, predovšetkým orgánov činných v trestnom konaní, ale aj súdu prvého stupňa, ktoré naplňali porušenie jej práva na obhajobu zásadným spôsobom.

Je pravdou, že odvolací súd v odôvodnení napadnutého rozsudku reflektoval na viaceré jej odvolacie námietky - požiadavku nedostatočnej špecifickosti skutku, vykonanie časti jej výsluchu bez obhajcu, i na procesné námietky voči rekogníciám a odposluchom a duplicitné začatie trestného konania, avšak v prípadoch, že tak učinil, bolo to maximálne stručne a často i rozporuplne. Nemožno teda podľa obvinenej skonštatovať, že by odvolací súd namietané nedostatky v odôvodnení rozsudku prvostupňového súdu odstránil. Ako príklad obvinená uviedla argument na str. 4 odôvodnenia

napadnutého rozsudku, kde odvolací súd tvrdí, že obvinená zdôraznila, že sa cíti byť vinnou a považuje uložený trest za primeraný všetkým okolnostiam prípadu, čo je podľa obvinenej v absolútnom rozpore s písomným odôvodnením odvolania zo dňa 14. decembra 2018, pretože z celého obsahu odvolania jednoznačne vyplýva, že svoju vinu popiera a i samotné znenie jej vyjadrenia [na str. 8 odôvodnenia odvolania, v časti b) k výroku o treste] znie: „Pokiaľ by som sa cítila byť vinnou, považovala by som uložený trest...za primeraný všetkým okolnostiam prípadu.“ Napadnutý rozsudok je tak svojím obsahom zmätočný a nespĺňajúci základné požiadavky na zrozumiteľnosť a presvedčivosť rozhodnutia.

V napadnutom rozsudku podľa obvinenej ďalej absentuje odôvodnenie v otázke posúdenia procesného postavenia svedkov, resp. poškodených, ich práv a tomu zodpovedajúcich procesných poučení, pretože s touto odvolacou námietkou sa odvolací súd nezaoberal vôbec.

Taktiež podľa obvinenej vykonanému dokazovaniu nezodpovedá odôvodnenie napadnutého rozsudku na jeho str. 6, kde sa uvádza, že svedkovia C. U., K. U.Á. a G. R. ju usvedčili z predaja marihuany. V tomto smere odkázala na odôvodnenie rozsudku súdu prvého stupňa (str. 3), z ktorého vyplýva, že prvostupňový súd mal za preukázané, že C. U. vypovedal, že si návykové látky kupoval od G. C., ale od obvinenej nie, jej vraj peniaze nikdy nedával. Rovnako svedok G. R. uviedol, že „si zobral z chodby v byte, nechal tam peniaze a odišiel preč...ani ona mu nič nedala, ani on jej nič nedal.“

Rovnako obvinená nerozumie tomu, ako mohla byť výpoveď G. C. usvedčujúcim dôkazom, keď tento svedok počas celého konania buď vo vzťahu k osobe obvinenej uvádzal, že s predajom marihuany nemala nič spoločné alebo ohľadom jej osoby nevypovedal.

Ďalším nedostatkom napadnutého rozsudku podľa obvinenej bolo, že výrok o vine nekorešpondoval s výsledkom vykonaných dôkazov a bol v priamom rozpore so závermi svedeckých výpovedí. Podľa Ústavného súdu Slovenskej republiky: „Z odôvodnenia musí vyplývať vzťah medzi skutkovými zisteniami a úvahami pri hodnotení dôkazov na jednej strane a právnymi závermi na strane druhej. V prípade, keď sú právne závery súdu v extrémnom nesúlade s vykonanými skutkovými zisteniami alebo z nich v žiadnej možnej interpretácii odôvodnenia súdneho rozhodnutia nevyplývajú, treba takéto rozhodnutie považovať za rozporné s čl. 46 ods. 1 ústavy, resp. s čl. 6 ods. 1 Dohovoru.“ (I. ÚS 243/07).

Taktiež dodala, že napriek tomu, že odvolací súd precizoval skutok o miesto spáchania a vypustenie konania vo forme zadovažovania si omamnej látky, neupresnil dobu spáchania skutku, aj keď túto bolo možné s ohľadom na výpoveď svedkov jednoducho špecifikovať, a to napriek ustanoveniu § 206 ods. 3 Trestného poriadku, ktoré explicitne vyžaduje, aby skutok popísaný už v uznesení o vznesení obvinenia zodpovedal určitým kvalitatívnym a kvantitatívnym požiadavkám na dostatočnú špecifikáciu skutku tak, aby skutok nemohol byť zamenený s iným skutkom, t. j. predovšetkým musí obsahovať opis skutku s uvedením miesta, času, prípadne iných okolností, za ktorých k nemu došlo.

Odvolací súd sa teda podľa obvinenej nevyrovnal s mnohými relevantnými odvolacími námietkami obvinenej napriek požiadavkám na riadne odôvodnenie rozhodnutia, t. j. vyrovnanie sa s argumentom strany, ktorý je pre rozhodnutie významný a z tohto dôvodu rozsudok odvolacieho súdu v tejto časti v zmysle vyššie uvedených právnych názorov podľa nej nevyhovuje kvalitatívnym požiadavkám súdneho rozhodnutia a javí sa byť prijatý v rozpore s § 168 ods. 1 Trestného poriadku. Nedostatočné odôvodnenie napadnutého rozsudku odvolacieho súdu je samostatným porušením jej práva na obhajobu zásadným spôsobom a teda aj samostatným dôvodom na podanie dovolania.

Za najpodstatnejšie porušenie práva na obhajobu zásadným spôsobom však obvinená považuje skutočnosť, že obhajca nebol prítomný pri jej prvom výsluchu v procesnom postavení obvinenej dňa 23. novembra 2015.

Na začiatku jej výpovede dňa 23. novembra 2015 (str. 5 zápisnice) obvinená uviedla „súhlasím s ustanoveným obhajcom, aby ...bol prítomný aj na tomto úkone“ a na str. 6 zápisnice uviedla „...pričom

chcem, aby môj obhajca bol prítomný pri každom výsluchu v tejto trestnej veci.“, teda výslovne žiadala, aby bol prítomný aj na jej vlastnom výsluchu. V rámci výpovede obvinená uviedla 21 viet a obhajca bol prítomný pri jednej vete, teda nebol prítomný pri 95% obsahu jej výpovede, vrátane časti, v ktorej uviedla (bez porady s obhajcom), že sa „vyslovene zriekam sťažnosti proti uzneseniu o vznesení obvinenia“ (str. 6 zápisnice), že „súhlasím s tým, čo mi je kladené za vinu v uznesení o vznesení obvinenia“ (str. 7 zápisnice) a že „fajka na marihuanu patrila mne“ (str. 7 zápisnice).

Zo znenia citovaných ustanovení podľa obvinenej jednoznačne vyplýva, že už od okamihu po vznesení obvinenia, t. j. podľa odborného výkladu ihneď po vznesení obvinenia musí byť pri výsluchu obvineného prítomný jeho obhajca. Obhajca však nebol prítomný od samého začiatku jej výsluchu, pretože sa dostavil až o 13:45 hod. Úkon tak bol vykonaný v absolútne majoritnej časti v jeho neprítomnosti, hoci obvinená sa tohto práva po prvej porade s obhajcom výslovným vyhlásením nevzdala. Zároveň obvinená považovala za nutné poznamenať, že je absolútne zmätočná a nepreskúmateľná poznámka vyšetrovateľa na str. 7 zápisnice, kde uvádza, že „...obvinenej bol poskytnutý dostatočný časový priestor na poradu so obhajcom, ktorá trvala do začiatku výsluchu obvinenej.“ V tejto súvislosti položila obvinená otázku, ako mohla jej porada s obhajcom trvať do začiatku výsluchu o 13:30, keď sa obhajca dostavil až o 13:45. Taktiež zo samotného časového priebehu výsluchu je nemožné, aby sa obhajca dostavil o 13:45 hod., keďže výpoveď obvinenej trvala od 13:30 hod. do 15:00 hod., pričom obhajca bol prítomný len pri poslednej vete, t. j. reálne sa musel dostaviť až pred 15:00 hod.

Podľa obvinenej je absolútne zrejmé, že vyšetrovateľ vykonal výsluch v rozpore so zákonom, pretože v konaní o obzvlášť závažnom zločine jej nedoručil uznesenie o vznesení obvinenia pri príchode jej obhajcu, nemohla sa s ním poradiť o podaní sťažnosti ako riadneho opravného prostriedku, o význame procesných poučení, o obsahu samotného priznania, ktoré do jeho príchodu učinila. Obvinená sa s ním mohla poradiť iba o návrhu na konanie o dohode o vine a treste, avšak pri samotnom priznaní, ktorým argumentoval tak prvostupňový, ako aj odvolací súd, právo obvinenej na obhajobu zabezpečené nebolo.

Obvinená je toho názoru, že vyšetrovateľ svojím postupom pri jej výsluchu ako obvinenej dňa 23. novembra 2015 porušil ustanovenie § 37 ods. 1 písm. c), ods. 4 Trestného priadku a porušil tak jej právo na obhajobu zásadným spôsobom, čo malo následok v celom ďalšom trestnom konaní.

V ďalšej časti podaného dovolania obvinená dovolaciemu súdu opätovne prezentovala svoju námietku týkajúcu sa výpovedí G. R., C. U. a K. U. z prípravného konania, ako aj ich výpovedí na hlavnom pojednávaní v procesnom postavení svedkov. Poukázala pritom na to, že objektom trestného činu nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi je záujem na ochrane ľudského života a zdravia pred škodlivými účinkami omamných a psychotropných látok, jedov a prekurzorov.

Vzhľadom na to, že napadnutým rozsudkom sa jej kladie za vinu to, že mala vyššie uvedeným osobám predať omamnú látku, mala som tak porušiť zákonom chránený objekt tohto trestného činu, t. j. ich zdravie. Tieto osoby sú vo vzťahu k objektu chránenému Trestným zákonom pred drogovou trestnou činnosťou podľa jej názoru osobami poškodenými a v tomto procesnom postavení mali byť i vypočuté so zodpovedajúcim poučením poškodeného, čo sa však nestalo.

Na podporu svojho právneho názoru o procesnom postavení poškodených v prípade konečných odberateľov drog obvinená už odvolaciemu súdu poukázala na rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 3To/118/2016.

Zároveň dala do pozornosti, že poškodení majú iný rozsah práv ako svedkovia, ich výsluchu predchádza odlišné poučenie, možnosť zastúpenia splnomocnencom, právo uplatniť nárok na náhradu škody, právo vyjadriť sa, či súhlasia s trestným stíhaním a pod. Vzhľadom na to, že v jej prípade nebolo procesné postavenie týchto osôb dodržané, došlo zároveň k porušeniu zákona v jej neprospech v podobe prísnejšej kvalifikácie trestného činu, než jej bolo možné priznať.

Obvinená taktiež upozornila na skutočnosť, že v jej prípade bolo trikrát začaté trestné stíhanie - prvýkrát sa tak stalo podľa § 199 ods. 2 Trestného poriadku uznesením OR PZ Nitra zo dňa 12. marca 2015 ČVS: ORP-372/1-VYS-NR-2015. Druhýkrát bolo v jej prípade začaté trestné stíhanie neodkladným úkonom zo dňa 22. novembra 2015 - prehliadkou iných priestorov, a to osobného motorového vozidla, zn. škoda Octavia EC: NR646BC modrej farby, ako sa uvádza v odôvodnení uznesenia o vznesení obvinenia. Tretíkrát bolo začaté trestné stíhanie voči jej osobe uznesením o začatí trestného stíhania podľa § 199 ods. 1, ods. 2 Trestného poriadku súčasne s uznesením o vznesení obvinenia zo dňa 23. novembra 2015, ČVS: KRP-119/1-VYS-NR-2015.

Podľa názoru obvinenej nie je v jej veci dodnes zrejmé, ktorým aktom došlo k začatiu trestného stíhania, na základe čoho sa domnieva, že už samotný začiatok prípravného konania bol nezákonný, od čoho sa následne odvíja i zákonnosť jednotlivých úkonov a vykonávaných dôkazov. Napríklad domová prehliadka, na ktorú poukazuje odvolací súd v odôvodnení napadnutého rozhodnutia (na str. 6) bola realizovaná do spisu OR PZ Nitra vedeného pod ČVS: ORP-372/1VYS-NR-2015, hoci trestná vec obvinenej bola vedená na KR PZ Nitra pod ČVS: KRP-119/1-VYS-NR-2015.

Napokon obvinená v podanom dovolaní namietla aj to, že napadnuté rozhodnutie je založené na dôkazoch, ktorý nebol vykonaný zákonným spôsobom, konkrétne na jej výsluchu z 23. novembra 2015. Keďže pri samotnom priznaní obvinenej nebol prítomný jej obhajca, nebolo jej priznanie získané zákonným spôsobom, čo znamená, že ide o neúčinný a nepripustný dôkaz, ktorý podľa jej názoru nemohol byť vykonaný na hlavnom pojednávaní prečítaním jej výpovede a nemohol byť podkladom pre meritórne rozhodnutie.

Zo všetkých vyššie uvedených dôvodov obvinená navrhla, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací rozhodol rozsudkom podľa § 386 ods. 2 Trestného poriadku z dôvodov uvedených v § 371 ods. 1 písm. c), písm. g) Trestného poriadku tak, že rozsudkom Krajského súdu v Nitre zo dňa 19. februára 2019, sp. zn. 1To/1/2019, bol porušený zákon v ustanovení § 321 ods. 1 písm. a) Trestného poriadku v neprospech obvinenej E. L.. Zároveň podľa § 386 ods. 2 Trestného poriadku napadnutý rozsudok Krajského súdu v Nitre zruší, zruší aj rozsudok Okresného súdu Nitra zo dňa 14. septembra 2018, sp. zn. 1T/61/2016, ako aj ďalšie rozhodnutia na zrušené rozhodnutia obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad a podľa § 388 ods. 1 Trestného poriadku Okresnému súdu Nitra prikáže, aby vec znovu prerokoval a rozhodol.

K dovolaniu obvinenej sa podaním z 28. mája 2019 vyjadril okresný prokurátor Okresnej prokuratúry Nitra (ďalej len „prokurátor“), ktorý vo svojom vyjadrení uviedol, že dovolanie obvinenej nepovažuje za dôvodné a opodstatnené. Prokurátor má za to, že skutkový stav v predmetnej trestnej veci bol zistený správne, spoľahlivo a v rozsahu postačujúcom na objektívne rozhodnutie veci. Dovolacie dôvody podľa § 371 ods. 1 písm. c), písm. g) Trestného poriadku s poukazom na obsah spisového materiálu v predmetnej veci nie sú podľa prokurátora naplnené.

Na základe uvedeného prokurátor navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky podané dovolanie podľa § 382 písm. c) Trestného poriadku odmietol, nakoľko je zrejmé, že nie sú splnené dôvody dovolania podľa § 371 Trestného poriadku, eventuálne aby dovolanie obvinenej podľa § 392 ods. 1 Trestného poriadku zamietol.

Spis spolu s podaným dovolaním bol Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky predložený 6. augusta 2019.

III.

Konanie pred dovolacím súdom

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) ako súd dovolací (§ 377 Trestného poriadku) pred vydaním rozhodnutia o dovolaní skúmal procesné podmienky pre podanie dovolania a zistil, že dovolanie bolo podané proti prípustnému rozhodnutiu (§ 368 ods. 1, ods. 2 Trestného

poriadku), oprávnenou osobou [§ 369 ods. 2 písm. b) Trestného poriadku], v zákonnej lehote a na príslušnom súde (§ 370 ods. 1, ods. 3 Trestného poriadku), a že spĺňa obligatórne obsahové náležitosti dovolania (§ 374 ods. 1 a ods. 2 Trestného poriadku). Okrem toho zistil, že bola splnená aj podmienka dovolania podľa § 372 ods. 1 Trestného poriadku, veta prvá, keďže obvinená pred podaním dovolania využila svoje právo podať riadny opravný prostriedok a o tomto bolo rozhodnuté.

Súčasne však dospel k záveru, že podané dovolanie je potrebné odmietnuť na neverejnom zasadnutí, nakoľko je zrejmé, že nie sú naplnené dôvody dovolania uvedené v § 371 ods. 1 Trestného poriadku.

Úvodom je potrebné uviesť, že dovolanie je mimoriadny opravný prostriedok proti právoplatným rozhodnutiam súdu, ktorým sa má zabezpečiť náprava procesných a hmotnoprávných chýb taxatívne uvedených v ustanovení § 371 ods. 1 písm. a) až n) Trestného poriadku. Dovolanie ako mimoriadny opravný prostriedok (s výnimkou dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 3 Trestného poriadku) neslúži na revíziu skutkových zistení urobených súdmi prvého a druhého stupňa.

Podľa § 371 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku dovolanie možno podať, ak zásadným spôsobom bolo porušené právo na obhajobu.

V rámci tohto dovolacieho dôvodu obvinená namietala nedostatočné odôvodnenie rozhodnutia krajského súdu. Vo vzťahu k tejto dovolacej námietke dáva najvyšší súd obvinenej do pozornosti znenie § 371 ods. 7 Trestného poriadku, v zmysle ktorého „dovolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.“

V rámci tohto dovolacieho dôvodu obvinená namietala aj skutočnosť, že počas väčšiny jej prvého výsluchu dňa 23. novembra 2015 nebol prítomný jej obhajca a obvinená sa s ním mohla radiť iba o návrhu na konanie o dohode o vine a treste. Vo vzťahu k tejto dovolacej námietke obvinenej je potrebné uviesť, že v zápisnici o výsluchu obvinenej dňa 23. novembra 2015 je na č. l. 33 spisu uvedené, že obhajca obvinenej sa dostavil o 13.45 hod. (výsluch začal o 13.30 hod., pozn.) a obvinenej bol poskytnutý dostatočný časový priestor na poradu s obhajcom, ktorá trvala do začiatku výsluchu obvinenej. Ešte pred tým, na č. l. 32 spisu (teda hneď v úvode výsluchu obvinenej) je uvedená poznámka vyšetrovateľa o tom, že obhajca obvinenej sa vyjadril, že žiada byť vypočúvaný o každom úkone, ktorý sa bude týkať tejto trestnej veci. Obvinená ani jej obhajca obsah predmetnej zápisnice po skončení výsluchu obvinenej nenamietali a na znak súhlasu ju podpísali (č. l. 34 spisu).

Zároveň na hlavnom pojednávaní 2. mája 2017 obvinená uviedla: „Vypovedala som dňa 23. novembra 2015, keď ma predviedli na útvar polície na Kalvársku ulicu č. 2 na KR PZ a vypovedala som v procesnom postavení obvinenej. Vyšetrovateľ T. ma začal vypočúvať v čase, keď ešte nebol prítomný môj obhajca. Môj obhajca sa dostavil na výsluch v priebehu výsluchu. Nespomínam si na to, či som požiadala ja, prípadne môj obhajca o zopakovanie tohto výsluchu za prítomnosti obhajcu. Okrem vyšetrovateľa T. tam sedeli ešte asi traja páni a nikto ma nenútil ani fyzicky, ani psychicky vypovedať. Po príchode môjho obhajcu sme sedeli s obhajcom na chodbe, on mi povedal, aby som vypovedala, ale ďalej si už na priebeh výsluchu za prítomnosti svojho obhajcu nepamätám.“ (č. l. 245 spisu).

V nadväznosti na uvedené je potrebné zdôrazniť, že v prípade, ak obvinená nechcela v predmetnej veci vypovedať bez svojho obhajcu, nič jej nebránilo požiadať vyšetrovateľa o prerušenie výsluchu do jeho príchodu, resp. o preloženie výsluchu na iný termín. Obvinená tak však neurobila, rozhodla sa vypovedať, pričom ako sama uviedla na hlavnom pojednávaní dňa 2. mája 2017, k tejto výpovedi nebola nikým nútená. Ak sa teda obvinená rozhodla, že bude vypovedať aj napriek tomu, že na začiatku výsluchu nebol prítomný jej obhajca, pričom ani po jeho príchode a po porade s ním svoju predchádzajúcu výpoveď žiadnym spôsobom nekorigovala, rozhodne nemožno v takom prípade hovoriť o porušení jej práva na obhajobu, ani o porušení jej práva na obhajobu zásadným spôsobom.

V rámci tohto dovolacieho dôvodu obvinená taktiež namietala výpovede G. R., C. U. a K. U. vykonané v procesnom postavení svedkov, keďže títo mali byť podľa nej vypočúvaní v procesnom postavení poškodených. V nadväznosti na túto dovoláciu námietku je potrebné poukázať na uznesenie najvyššieho

súdu z 8. júla 2014, sp. zn. 2 Tdo 35/2014, uverejnené v Zbierke stanovísk najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky pod č. 15, roč. 2015, v zmysle ktorého „pri trestnom čine podľa § 172 Trestného zákona je čin spáchaný na osobe, ak páchatel' omamnú látku, psychotropnú látku, jed alebo prekurzor zabezpečil niektorým zo spôsobov uvedených v odseku 1 písm. a/ až c/ tohto ustanovenia (napr. dovezol, kúpil, zadovážil alebo predal) od inej osoby alebo inej osobe, na jej vlastné použitie alebo na ďalšiu distribúciu a ktorá teda nie je poškodeným. Od tohto sa potom odvíja posúdenie znaku „na chránenej osobe“ v zmysle § 139 ods. 1, a § 172 ods. 2 písm. d) Trestného zákona a „na viacerých osobách“ v zmysle § 138 ods. 1 písm. j) a § 172 ods. 2 písm. c) Trestného zákona.“ Z uvedeného je zrejmé, že vyššie svedkovia v predmetnej veci nemajú postavenie poškodených a z tohto dôvodu v tomto procesnom postavení ani nemohli byť vypočutí.

Obvinená v rámci tohto dovolacieho dôvodu taktiež namietala, že v jej prípade bolo trikrát začaté trestné stíhanie - uznesením z 12. marca 2015, neodkladným úkonom z 22. novembra 2015 a uznesením z 23. novembra 2015. V tejto súvislosti možno uviesť, že trestné stíhanie v predmetnej veci bolo začaté najskôr uznesením z 12. marca 2015 a následne bolo opätovne začaté neodkladným úkonom z 22. novembra 2015 (čo je uvedené v uznesení z 23. novembra 2015, ktoré vyšetrovateľ podľa § 199 ods. 1 Trestného poriadku musel vyhotoviť ihneď po vykonaní tohto úkonu), pretože pôvodné uznesenie z 12. marca 2015 neobsahovalo všetky náležitosti uvedené v § 199 ods. 3 Trestného poriadku.

Podľa § 371 ods. 1 písm. g) Trestného poriadku dovolanie možno podať, ak rozhodnutie je založené na dôkazoch, ktoré neboli súdom vykonané zákonným spôsobom.

V rámci tohto dovolacieho dôvodu obvinená namietala, že prečítanie jej výpovede z prípravného konania bolo nezákonne vykonaným dôkazom s poukazom na jej dovoláciu námietku týkajúcu sa neprítomnosti jej obhajcu. K tomu možno uviesť, že s poukazom na argumentáciu dovolacieho súdu v rámci dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku vo vzťahu k dovolacej námietke obvinenej týkajúcej sa neprítomnosti jej obhajcu pri jej výsluchu je táto dovolacia jej námietka bezpredmetná a nemôže napĺňať ani dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. g) Trestného poriadku.

Vzhľadom na uvedené skutočnosti Najvyšší súd Slovenskej republiky dospel k záveru, že v predmetnej veci nie sú splnené dôvody dovolania predpokladané ustanoveniami § 371 ods. 1 písm. c), písm. g) Trestného poriadku a z tohto dôvodu dovolanie obvinenej E. L. na neverejnom zasadnutí podľa § 382 písm. c) Trestného poriadku odmietol.

Poučenie:

